

Mededeelingen

DE BEUK IN ONZEN BOSCHBOUW

door

B. STOFFEL.

Naar aanleiding van de mededeeling in afl. 5 van dezen jaargang, over den zwarten specht en den beuk, ontving ik enkele vragen die mij noodzaken meer uitvoerig te zijn.

In de eerste plaats ben ik van meening dat de beuk de beste laanboom is die wij in ons land hebben en als parkboom is de beuk onmisbaar.

Dat ik beukenhout met bruinrooden kern als minderwaardig beschouw, ligt in den belangrijk hooger prijs die men in den handel voor blank beukenhout betaalt.

In de textiel-industrie vraagt men nu en dan naar takvrije onderstammen van zware beuken voor het maken van walzen met grooten diameter. Zulke stammen worden goed betaald en er wordt geen eisch omtrent de kleur gesteld.

In Duitschland spreekt men van „Rotbuche” in tegenstelling van „Weiszbuche”, de *haagbeuk*, die geen roodkleuring vertoont.

De gewone beuk krijgt waarschijnlijk bij het ouder worden overal de bruinroode kleur, maar op kalkhoudenden grond kan zelfs de 100-jarige boom nog volkomen blank hout hebben en dit hout wordt gezocht voor de meubelindustrie.

Op kalkarmen grond krijgt de beuk zeer spoedig het bruinroode hout dat een geringe waarde heeft.

In de dagen toen de boter nog uitsluitend in vaatjes aan markt kwam, werden deze in ons land van eikenhout gemaakt, maar in Denemarken maakte men de botervaten van beukenhout. Daar groeit op de kalkhoudende gronden veel blank beukenhout.

Het inbrengen van den beuk in onze toekomstige productiebosschen, acht ik niet gewenscht; in de eerste plaats niet, om den lagen prijs van het hout dat deze, veel ruimte-vragende boom, levert, maar bovendien is de beuk op zandgrond een slechte boschverpleger die meer kwaad dan goed doet. Op de Veluwe, in de Vierhoutensche en ook in andere oude beukenbosschen in die omgeving, kan men zich daarvan overtuigen.
